

Editorial

Alexandru-Ionuț Petrișor (1, 2)

(1) Conf. univ. dr. ecol., dr. geogr., habil. urb. și director, Școala Doctorală de Urbanism, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, București, România; (2) CSI dr. ecol., dr. geogr., habil. urb., director științific și președinte al consiliului științific, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă URBAN-INCERC, București, România, e-mail: alexandru_petrisor@yahoo.com

Abstract. In the process of reintegrating Romanian research in the international landscape, publishing plays a central role. However, the pressure to publish is higher in urban planning, where articles are not necessarily the main research output. In order to answer the challenge, from its very creation, the Doctoral School of Urban Planning at “Ion Mincu” University of Architecture and Urban Planning in Bucharest, Romania aimed to focus its program on a broader dissemination of the doctoral research results. However, since many doctoral students were not familiar with publishing, the present journal was created as an opportunity for them to practice before publishing in other journals. Therefore, this journal is aimed at presenting the doctoral research within the Doctoral School of Urban Planning at “Ion Mincu” University of Architecture and Urban Planning to a broader audience and promoting the outstanding university research in urban planning.

Key words: research, urban planning, 3rd Bologna cycle

În contextul reintegrării cercetării românești în peisajul internațional, cea mai mare problemă, subliniată de analizele întreprinse de ministerul de resort începând din 2005, este lipsa de vizibilitate a cercetătorilor români din instituțiile românești de învățământ superior și cercetare, atât prin publicații din fluxul principal, cât și prin citări în acestea. Pentru remedierea acestei situații, politicile din domeniu încep să se concentreze în mod prioritar asupra diseminării rezultatelor cercetării, spre exemplu (1) introducerea unor criterii legate de publicarea de articole de specialitate în standardele naționale minimale și obligatorii de promovare în grad științific și didactic, în criteriile de evaluare a activității științifice a cadrelor didactice și cercetătorilor, în criteriile de evaluare a universităților și institutelor de cercetare și în criteriile impuse directorilor de proiect în competițiile interne pentru proiectele de cercetare și (2) acreditarea universităților (2011) și certificarea institutelor de cercetare (2012) pe baza unor criterii ce țin aproape în exclusivitate de producția științifică, în special de articolele publicate. Consecința acestor eforturi a fost creșterea vizibilității cercetării românești, așa cum rezultă din datele SCImago, într-un ritm mult accelerat față de tendințele globale.

Trebuie menționat că aceste schimbări au fost dramatice mai ales în domeniul științelor sociale și domeniilor umaniste, în care articolele nu sunt principalul rezultat al proiectelor de cercetare (de exemplu, „cercetarea prin proiect” are ca rezultat un obiect de arhitectură sau o documentație de urbanism sau amenajarea teritoriului), iar articolele citează într-o măsură mult mai ridicată alte materiale decât articolele științifice, capitolele de carte, cărțile sau articolele din volumele unor conferințe. Din aceste motive, creșterea din aceste domenii a fost mult mai spectaculoasă față de domeniile deja „consacrate” unei producții științifice de publicații și recunoașterii valorii acesteia prin citări.

Facultatea de Urbanism a Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București a înțeles că aceste transformări sunt ireversibile și reprezintă un angajament pe un drum pe care universitățile din vest au pornit de mult timp. Pentru recuperarea rapidă a diferențelor

este necesară focalizarea pe cercetare, și pentru aceasta este necesară formarea unui personal care să își însușească aceste principii și să poată face cercetare competitivă la nivel internațional. Un prim pas a fost crearea Centrului de Excelență în Urbanism, ca pivot al cercetării și nucleu de cercetare, însă formarea unei resurse specializate în domeniul cercetării nu se poate face decât printr-o școală doctorală constituită și orientată conform acestor principii.

Mai precis, înființarea Școlii Doctorale de Urbanism este un pas important și necesar, care a răspuns nevoilor de: (1) formare profesională specifică domeniului urbanismului, ca al treilea ciclu de formare (după licență și masterat) în domeniul „urbanism” (2) creare a unui program mult mai orientat spre cercetare, în special prin publicarea de articole și prezentarea de comunicări în conferințe, în ideea în care doctoranzii vor putea, în viitor, să coordoneze proiecte de cercetare, iar existența publicațiilor este un criteriu impus directorilor de proiect și (3) reglementarea cu mai multă claritate aspecte ce țin de criteriile de evaluare a tezelor de doctorat, de procedurile de admitere și de evaluare a parcursului doctoranzilor.

În mandatul pe care mi l-am asumat la constituirea Școlii Doctorale de Urbanism mi-am propus mai multe obiective, dintre care două, respectiv *integrarea domeniului urbanismului, amenajării teritoriului și peisagisticii în peisajul cercetării românești și internaționale și creșterea vizibilității internaționale a cercetării românești în general și a celei din domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și peisagisticii în special* pot fi atinse prin reorientarea programului de cercetare către diseminarea rezultatelor cercetării, respectiv publicarea de articole în revistele de specialitate și participarea la conferințele din domeniu. Totuși, având în vedere că în cadrul doctoratelor desfășurate în cadrul procesului de la Bologna doctoratul nu mai reprezintă încununarea unei cariere de cercetare, ci un exercițiu didactic ce demonstrează abilitatea candidatului de a face „primii pași” în cercetare (încununarea cercetării făcându-se din 2011 prin post-doctorat și abilitare), era necesară și crearea unei pepiniere în cadrul căreia doctoranzii să învețe să scrie, urmând ca apoi să publice și în alte reviste.

În acest sens, Școala Doctorală de Urbanism a organizat prima Sesiune de comunicări științifice destinate doctoranzilor pe data de 21 iunie 2016, la care au fost prezentate șapte comunicări științifice. Conform planului de management, următorul pas a fost lansarea revistei Școlii Doctorale de Urbanism.

Revista Școlii Doctorale de Urbanism își propune să promoveze cercetarea doctorală din domeniu. În general, în cadrul procesului de la Bologna doctoratele sunt „vârful de lance” al cercetării științifice universitare, iar revista de față își propune să deschidă noi drumuri în acest domeniu, prin prezentarea cercetării doctorale din domeniu, realizată în cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București.